

страхъ, и се трѣсолъ, и говорилъ: Благодаримъ ти снѣ, да ѡвой страшный захмѣтъ прѡйде, какъ нещю лажѡвно на сонъ; и пакъ не се покажалъ: заворавилъ той страхъ, шѡ видѣлъ первъ: послѣ падналъ оу болѣсть тѣжка, тогѣва пакъ блгѣи Бгъ показá мѡ видѣнїе, не на сонъ какъ прѣвѡ, амѣи ашикарѣ и оумомъ се занелъ, и види, какъ да гѡ водитъ на некѡе мѣсто, дѣка се говѣратъ тѣмъ, шѡ сѣдатъ дѣка дáватъ ѣзинъ да зѣиватъ, окабахатли томъ видѣлъ некѡй царь страшенъ сѣдѣлъ на столъ и швлеченъ оушвлеклѡ владыческо и царско: и видѣлъ, какъ стоамли некѡи лица хѣбави какъ попѡве швлечени, а ш лѣва страни стоамли некѡи люти и грѡзни се видѣвали, азадныхъ ималъ ѣма пропастъ тѣмное и страшна: така тамъ стоамлъ Іваннъ сѡсз многъ страхъ и треперилъ, и реклъ мѡ Царю: Да ли мѣ познавашъ, койсамъ ѣа а момче; а Іваннъ мѡ шговорилъ сѡсз страхъ: чинимисе Гди, какъ да си ты снѣ Бжїи, шѡ си станалъ чѡвѣкъ ради насъ, какъ шѡ те познаваме ш сты книги; а Царь мѡ реклъ; Когá мѣ знаешь ш стѡе писанїе, за шѡ си заворавилъ товá, шѡ те ѣ оуплашилъ Царь Квнстантїнъ; или не разѣирашъ, шѡ ти зкорѣвимъ; и мѡ шговорилъ Іваннъ: Знаемъ владыко. Шште той страхъ носимъ оу срѣце, и мѡ реклъ цоратъ, когá имашъ той страхъ Шще оутвоѣ сѣрдце, за шѡ се не покаешь за твоите грѣхѡве, а самъ тогѣва былъ, а не Царь Квнстантїнъ. Товá рече, пакъ реклъ на тѣмъ шѡ стоамли предъ негѡ, да гѡ фрзлатъ оу Онамъ пропастъ и ѣма: а онъ сѡсз голъкъ страхъ и сѡсз треперѣнѣ ѣдвá проговорилъ: Прѣтамъ Бѣе помози ми, и тамъ найдесе стѣамъ Бѣа тамъ, и молила Хртá, да гѡ прѡсти. Какѡго блѣкле Онѣамъ немилостиви, да гѡ фрзлатъ оутамъ пропастъ, чѣлъ гласъ: ш ставѣте гѡ заради молитваты за моã майка: нека ѣма время, да се покае. По товá послѣ колше се ѡсвѣстилъ, и такъ дъръ престѣамъ Бѣы шзаравъ, и шшелъ при ѣденъ стѣий дхѡвникъ, и мѡ казалъ, шѡ видѣлъ: Онъ мѡ рече: Да славишь Бга брате, и благодарїи на прѣтамъ Бѣа, за шѡ си ималъ такѡвъ дъръ, та си видѣлъ такѡво чѣ-